

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3C/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514202289
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8514202289.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudcom JUDr. Karolom Krochtom v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, právne zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanému: U. O., trvale bytom D. XXX/XX, F. Z., zastúpenému opatrovníkom pre toto konanie: Mgr. Michal Dlugolinský, vyšší súdny úradník Okresného súdu Stará Ľubovňa, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného občianskeho združenia: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42362962, právne zastúpeného: JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava v konaní o zaplatenie 524,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Z a s t a v u j e konanie v časti zaplatenia zmenkového úroku v rozsahu nad 0,06 % denne.

Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 85,80 eur ma účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta, so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 17.4.2014 podanou na tlačive A -návrh na uplatnenie pohľadávky, článok 4 ods.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady /ES/ č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 524,- eur, zmenkového úroku 0,25 % denne zo sumy 524,- eur od 15.3.2011 do zaplatenia, zákonného úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 524,- od 30.5.2011 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3-tiny percenta zmenkovej sumy teda 1,75 eur ako aj náhrady trov konania.

Žalobca v žalobe uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 19.5.2010 na zmenkovú sumu 524,- eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 3.4.2011. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou, na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa - POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ nezaplatil na uvedenú zmenkovú sumu nič a to ani na istinu, ani na úroky. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou bez protestu, indosant nenechal skutočnosť predĺženia zmenky na platenie zistiť verejnou listinou. Žalobca žiadal, aby súd podľa článku 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a

Rady (ES) č. 861/2007 vydal rozsudok, ktorým uloží žalovanému do 3 dní povinnosť uhradiť žalovanú zmenkovú sumu s príslušenstvom. Žalobca nežiadal vo veci nariadiť pojednávanie a k žalobe pripojil listinné dôkazy a to výpis z obchodného registra a originál zmenky vystavenej žalovaným.

Podaním doručeným súdu dňa 10.9.2014 oznámilo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42362962, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Proti jeho vstupu do konania podal žalobca námietky, o ktorých bolo rozhodnuté uznesením č.k. 2C/105/2014-38 zo dňa 30.12.2014, tak súd vstup tohto vedľajšieho účastníka do konania pripustil. Toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 20Co/60/2015-103 zo dňa 29.4.2016.

Vedľajší účastník na strane žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 9.10.2014 sa vyjadril k podanej žalobe a k nej uplatneným nárokom. Uviedol, že súd by sa mal zaoberať kauzálnym vzťahom pôvodného zmenkového veriteľa a žalovaného. Poukázal na právnu úpravu platnú a účinnú v čase vystavenia zmenky, a to na § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. ako aj skutočnosť, že dohoda o vyplňacom práve blankozmenky a tým aj samotná zmenka sú absolútne neplatné pre obchádzanie zákona. V danom prípade sa právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť - POHOTOVOSTĚ, s.r.o. sa snažil vyhnúť posudzovaniu platnosti úverovej zmluvy, na ktorej zabezpečenie zmenka slúžila, ktorá nespĺňala náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. Vedľajší účastník vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt žalovaného, bol mu uznesením tunajšieho súdu č.k. 3C/29/2014-25 zo dňa 17.7.2014 ustanovený podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovník pre toto konanie.

Súd podľa článku 5 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu zaslal opatrovníkovi žalovaného tlačivo C na odpoveď. Dňa 24.10.2014 bola súdu doručená odpoveď opatrovníka žalovaného, v ktorej poukázal na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy na zabezpečenie ktorej slúžila zmenka, z ktorej nárok je predmetom tohto konania. Zároveň poukázal na vyjadrenie vedľajšieho účastníka, s ktorým sa stotožnil. Odpoveď žalovaného bola doručená právnemu zástupcovi žalobcu dňa 11.11.2014.

Dňa 23.12.2015 bolo tunajšiemu súdu doručené čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom v časti zmenkového úroku 0,25 % denne v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne, čím si žalobca uplatňuje nárok na zmenkový úrok iba v rozsahu 0,06 % denne. Opatrovník žalovaného vyjadril so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlas, a to podaním doručeným súdu dňa 13.6.2016.

Podaním doručeným súdu dňa 11.2.2016 opatrovník žalovaného poukázal na novelizáciu Občianskeho súdneho poriadku a zákona č.191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový.

S účinnosťou od 22. 12. 2015 bol prijatý zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.) v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, medzi inými aj zákon č.191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový.

Podľa § 372y ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 438/2015 Z.z., ak ods. 2 a 3 neustanovujú inak, na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa použijú predpisy účinné odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa § 79 ods. 3 O.s.p. v znení zákona č. 438/2015 Z.z., ak ide o žalobu, ktorou sa uplatňuje nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, žalobca je povinný opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu so žalovaným, a ak ide o žalobcu, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu jeho právnych predchodcov so žalovaným. K žalobe sa pripojí zmenka alebo šek a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva z nich. Ak zmenka alebo šek boli vystavené na zabezpečenie záväzkov z písomnej zmluvy, pripojí sa k žalobe aj táto zmluva.

V zmysle § 79 ods. 4 O.s.p., v znení zákona č. 438/2015 Z.z., ak nie je dokázaný opak, platí, že nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

V zmysle § 114 ods. 2 druhá veta O.s.p., v znení zákona č. 438/2015 Z.z., ak ide o vec týkajúcu sa uplatňovania nároku zo zmenky alebo šeku, ktorá vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, súd žalovaného poučí aj o možnosti uplatňovania námietok podľa osobitného predpisu.

Podľa čl. I § 17 zákona č. 191/1950 Sb. v znení zákona č. 438/2015 Z.z. kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Ak je žalovaný zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, možno majiteľovi robiť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom vždy.

Podľa čl. I § 17 ods. 2 zákona č. 191/1950 Sb. v znení zákona č. 438/2015 Z.z., v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky sa z úradnej povinnosti prihladne na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach žalôb s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledujúcom znení:

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že:

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje. Stanovisko je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

Vychádzajúc z vyššie citovanej novelizácie právnej úpravy a s prihliadnutím aj na Spoločné stanovisko občiansko-právneho a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR, súd vyzval žalobcu aj žalovaného, aby sa vyjadrili k možnému použitiu vyššie uvedených ustanovení. Zároveň súd vyzval žalobcu, aby predložil súdu zmluvu o úvere vrátane všetkých príslušných obchodných podmienok a dohody o vyplňovacom práve, platobnú históriu a označil rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa pôvodného vzťahu žalovaného s predchádzajúcim majiteľom zmenky. Súd zmysle § 114 ods. 2 O.s.p. poučil tiež opatrovníka žalovaného o možnosti uplatnenia námietok podľa § 17 zákona č. 191/1950 Zb., ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k predošlému majiteľovi zmenky za predpokladu, že jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Opatrovník žalovaného v podaní doručenom súdu dňa 13.6.2016 po doručení vyššie uvedeného poučenia opätovne poukázal na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere na zabezpečenie ktorej slúžila zmenka.

Žalobca sa na výzvu súdu vyjadril písomným podaním zo dňa 29.3.2016. V pomerne rozsiahlom vyjadrení žalobca predovšetkým namietal, že predmetnej právnej veci ide o konanie, ktoré je upravené Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ide o špeciálne procesné ustanovenia, ktoré regulujú celé konanie. Nariadenie je prameňom únieového práva a má prednosť pred právom vnútroštátnym, a preto sa na toto konanie podľa žalobcu nevzťahuje úprava § 79 ods. 3 O.s.p. v aktuálnom znení. Poukazoval na to, že aj úprava § 372y ods. 1 O.s.p. používa pojem „na konania“, preto aj ustanovenia zákona č. 438/2015 sa použijú len na občianske súdne konania, a nie na toto konanie, ktoré je Európskym konaním vo

veciach s nízkou hodnotou sporu. Žalobca preto nemá povinnosť predložiť zmluvu, na základe ktorej bola zmenka vystavená. Prednosť úniového práva pred právom vnútroštátnym je jednou zo základných zásad právneho poriadku európskej únie, a vyplýva aj z čl. 7 ods. 2 veta druhá Ústavy SR, podľa ktorej právne záväzné akty európskych spoločenstiev a európskej únie majú prednosť pred zákonmi SR. Namietal tiež, že pokiaľ by § 79 ods. 3 O.s.p. v znení podľa zákona č. 438/2015 Z.z. mal pôsobiť spätne aj na návrhy podané pred účinnosťou uvedeného zákona, zákonodarca by musel v zákone priamo stanoviť žalobcovi povinnosť doplniť návrh tak, ako to ustanovil v § 243f uvedeného zákona v súvislosti s novelizáciou § 39 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. exekučný poriadok.

Žalobca ďalej namietal, že poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky, originál ktorej žalobca súdu predložil a údaje zo zmenky preniesol presne do návrhu na uplatnenie pohľadávky, preto nemá čo doplniť alebo opraviť. Zdôraznil, že uplatnil v konaní majetkové práva zo zmenky a nie z pohľadávky. Predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah, pričom zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je možné ju podmieňovať inými okolnosťami, než ktoré sú na zmenke uvedené. V tejto súvislosti poukazoval na rozsudok NS ČR sp. zn. 25CoBo 1839/2000 zo dňa 22. 08. 2002, ale aj na rozhodnutie KS Banská Bystrica ako súdu odvolacieho sp. zn. 43CoZm 10/2013 zo dňa 21. 11. 2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu a uvedené závery žalobcu o samostatnosti zmenkového záväzku a jeho oddelenia od prípadného záväzku, na základe ktorého vznikol, potvrdzuje. Súd je podľa žalobcu oprávnený skúmať iba, či zmenka obsahuje všetky náležitosti, ktoré musia byť na nej uvedené zo zákona, aby bola platná, nie však podmienky vystavenia zmenky a ani jej neprípustnosť. Posudzovanie základného vzťahu by malo podľa žalobcu význam len vtedy, keby žalovaný ako spotrebiteľ vzniesol voči žalobcovi ako majiteľovi zmenky námietky v zmysle zákona č. 191/1950 Sb., že k indosácii došlo na jeho škodu, čo by však musel v konaní aj preukázať. Žalobca tiež tvrdil, že novela v zákona č. 438/2015 Z.z. porušuje aj čl. 17 Prílohy č. I Dohovoru o jednotnom zmenkovom práve zo dňa 7.6.1930, ktorý je ratifikovaný už zo strany 16 členských štátov európskej únie a aj Slovenská republika by mala podľa žalobcu tento dohovor ratifikovať a zosúladiť s ním svoju právnu úpravu a nie sa od neho odchyľovať. Úprava § 79 ods. 3 O.s.p. v novelizovanom znení nemôže podľa žalobcu pôsobiť retroaktívne, zároveň je aj v rozpore s Dohovorom o jednotnom zmenkovom práve, čím dochádza k porušovaniu čl. 1 Ústavy SR, podľa ktorého Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky. Žalobca žiadal, aby súd pokračoval v Európskom konaní na základe podaného návrhu podľa čl. 4 a čl. 5 Nariadenia č. 861/2007 z 11.7.2007 bez aplikácie § 79 ods. 3 O.s.p., pričom zároveň poukázal aj na lehoty ustanovené v čl. 5 bod 2 a 3 a čl. 7 bod 1 Nariadenia.

V prípade Občianskeho súdneho poriadku ide o procesno-právnu normu, ktorá v zásade nadobúda účinnosť dňom jej vyhlásenia s tým, že prípadné výnimky z tejto zásady sú priamo upravené v príslušnom zákone. S poukazom aj na citované ustanovenia § 372y O.s.p. platí novelizovaná úprava § 79, teda novoprijaté ods. 3 a 4 odo dňa účinnosti zákon č. 438/2015 Z.z., teda od 22. 12. 2015. Bez ohľadu na to, že zákon vyslovene neuvádza, že žalobca je povinný návrh doplniť o zmluvu, počnúc odo dňa účinnosti zákona žalobcovi takáto povinnosť vznikla, samozrejme, nemôže byť postihovaný za to, že pred odo dňom účinnosti zákona návrh o zmluvu nedoplnil, resp. že podal návrh v súlade s dovtedy platnou právnu úpravou. Súd preto vyzval žalobcu na predloženie zmluvy o úvere a tiež aby označil rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa pôvodného vzťahu žalovanej s predchádzajúcim majiteľom zmenky (§ 79 ods. 3 a 4 O.s.p.). Žalobca nepreukázal, ale ani netvrdil, že zmenka nebola vystavená v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, vzhľadom aj na § 79 ods. 4 O.s.p. preto platí, že nárok zo zmenky v tomto prípade vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

K námietkam žalobcu, že na tento prípad sa nevzťahuje úprava § 79 ods. 3 O.s.p. v novelizovanom znení, nakoľko návrh bol podaný podľa Nariadenia, ide o Európske konanie, ktoré sa riadi Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu ako špeciálnym procesným ustanovením, ktoré upravuje konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, odvolací súd poukazuje na čl. 19 samotného Nariadenia „Rozhodné procesné právo“, podľa ktorého pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Nariadenie ako špeciálna procesná úprava má prednosť pred vnútroštátnou úpravou v tých veciach, ktoré upravuje, pokiaľ nariadenie niektoré procesné postupy neupravuje, konanie sa riadi Občianskym súdnym poriadkom (samozrejme, nemôže ísť o úpravu, ktorá by bola v rozpore s Nariadenia Európskeho

parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu). Ako už bolo uvedené, vzhľadom na odvolaciemu súdu známe okolnosti tohto prípadu, vzhľadom na vyššie uvedenú novelizáciu relevantných zákonov a vzhľadom na rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval odvolací súd za vhodné nariadiť pojednávanie. .

Vzhľadom k povahe uplatnenej pohľadávky žalobcom, povahe vystaviteľa zmenky (pôvodne oprávneného zo zmenky), ktoré nasvedčovali tomu, že zmenka vychádzala resp. zabezpečovala pôvodne nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považoval nariadenie pojednávania za potrebné a vo veci nariadil termín pojednávania na deň 15.6.2016. Pojednávanie vo veci súd považoval za potrebné aj za účelom vykonania ďalšieho dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to exekučným spisom tunajšieho súdu a umožnenie účastníkom vyjadriť sa k týmto dôkazom s poukazom na ustanovenie § 123 O.s.p., pričom nebolo možné vzhľadom na povahu tohto listinného dôkazu uvedené zabezpečiť iným spôsobom než nariadením pojednávania vo veci.

Žalobca namietal procesný postup súdu, ktorým súd vytýčil pojednávanie ako nesprávny z dôvodu, že súd mal povinnosť rozhodnúť o nariadení pojednávania formou uznesenia a toto uznesenie riadne odôvodniť. V tejto súvislosti súd poukazuje na článok 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, z ktorého nevyplýva povinnosť súdu v prípade ak považuje za potrebné nariadenie ústneho pojednávania o tomto rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť. Rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť je súd povinný podľa uvedeného článku vety tretej a štvrtej v prípade odmietnutia žiadosti niektorej zo strán o nariadenie ústneho pojednávania, čo sa nevzťahuje na tento prípad. Súd tu opätovne poukazuje na citovaný čl. 19 samotného Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Nariadenie ako špeciálna procesná úprava má prednosť pred vnútroštátnou úpravou v tých veciach, ktoré upravuje, pokiaľ nariadenie niektoré procesné postupy neupravuje, konanie sa riadi Občianskym súdnym poriadkom. Ako už bolo uvedené, vzhľadom na známe okolnosti tohto prípadu, vzhľadom na vyššie uvedenú novelizáciu relevantných zákonov považoval o súd za vhodné nariadiť pojednávanie.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 15.6.2016, ktorého sa účastníci konania nezúčastnili. Žalobca, ktorý je zahraničnou právnickou osobou predvolávaný nebol. Jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 14.6.2016 o odročenie pojednávania nežiadal. Opatrovník žalovaného ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní podaním doručeným súdu dňa 13.6.2016, pričom súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podaním doručeným súdu dňa 17.10.2014 pre prípad, že by sa pojednávania nezúčastnil súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. tak vec na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy

Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa so žalobou a k nej pripojenými listinnými dôkazmi a to zmenkou, ďalej aj vyjadreniami účastníkov konania ako aj obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/533/2012 a zistil tento skutkový stav:

Žalobca na osvedčenie svojho nároku predložil zmenku vystavenú žalovaným dňa 19.5.2010 s nasledovnými údajmi:

Označenie: jedná sa o zmenku

Číslo zmluvy: XXXXXXXXX

Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa - žalovaného

Miesto vystavenia: v M.

Dátum vystavenia: 19.5.2010

Zmenková suma: 524,- eur

Vyhlásenie vystaviteľa: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava sumu päťstovdvadsaťštyri eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 15. marca 2011

Splatné: POHOTOVOSŤ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava

Doložka: „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“

Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na žalobcu.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/533/2012 bolo zistené, že dňa 15.11.2012 bola na tunajšom súde podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 08559/11 zo dňa 21.10.2011 a návrhu oprávneného spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti povinnému - žalovanému pre vymozenie pohľadávky 524,- eur a jej príslušenstva. K žiadosti o udelenie poverenia bola okrem návrhu oprávneného predložená aj Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.5.2010, Všeobecné podmienky poskytnutia úveru a zmenka vystavená dňa 19.5.2010.

Zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.5.2010 bolo zistené, že predchodca žalobcu spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ako veriteľ poskytl žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 500,- eur. Žalovaný ako dlžník sa zmluvne zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 484,- eur t.j. celkovo čiastku 984,- eur v 12 mesačných splátkach po 82,- eur, počnúc dňom 10.6.2010. Pred podpismi na zmluve sa nachádza vyhlásenie dlžníka o tom, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy o úvere, ako aj obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru v článku 14 obsahujú Dohodu o vyplnení zmenky v tomto znení: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časť splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Exekučným titulom v konaní sp. zn. 6Er/533/2012 bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 08559/11 zo dňa 21.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2011 a vykonateľnosť dňa 1.12.2011 ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť pôvodnému právnomu predchodcovi žalobcu obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o.. istinu 524,- eur, zmenkový úrok 0,25 % denne z tejto sumy od 15.3.2011 do zaplatenia, úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 524,- eur od 30.5.2011 do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania vo výške 184,03 eur. V odôvodnení rozhodcovského rozsudku sa uvádza, že medzi účastníkmi konania vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe Zmenky v súlade s Dohodou o vyplnení zmenky, ktorá je právnym titulom uplatneného nároku. Žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal zmenkový právny vzťah, ktorý nie je vzťahom spotrebiteľským.

Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/533/2012-13 zo dňa 23.1.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.3.2013, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie a zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s odôvodnením, že jednoznačne úver poskytnutý oprávneným povinnému je úverom spotrebiteľským. Dôvodom zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia bola neplatne dojedananá a teda rozhodcovský súd nemal právomoc prejednať spor účastníkov. Uznesením sp. zn. 6Er/533/2012-22 zo dňa 3.6.2013 bolo následne exekučné konanie zastavené.

Vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom v časti zaplatenia zmenkového úroku v rozsahu 0,19 % denne pred pojednávaním bolo potrebné rozhodnúť najskôr o tomto späťvzatí žaloby.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Žalobca vzal svoju žalobu v časti v časti časti zaplataenia zmenkového úroku v rozsahu 0,19 % denne späť skôr než začalo pojednávanie vo veci samej, preto súd konanie postupom podľa § 96 ods. 1, ods. 3 O.s.p. v týchto častiach zastavil.

Predmetom konania po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostalo zaplataenie sumy istiny 524,- eur, zmenkového úroku 0,06 % denne zo sumy 524,- eur od 15.3.2011 do zaplataenia, zákonného úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 524,- od 30. 5.2011 do zaplataenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3-tiny percenta zmenkovej sumy teda 1,75 eur titulom uplatneného práva zo zmenky.

Podľa článku 2 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu, v ktorých hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky príslušnému súdu alebo tribunálu nepresahuje 2 000,- eur bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci.

Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie), európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods.2 Nariadenia, po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 7 ods.1 Nariadenia do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v článku 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo: a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky; b) vykoná dôkazy v súlade s článkom 9 alebo c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 2 Nariadenia, súd alebo tribunál vydá rozsudok buď do 30 dní od uskutočnenia ústneho pojednávania, alebo po doručení všetkých potrebných informácií na vydanie rozsudku. Rozsudok sa doručí stranám v súlade s článkom 13.

Podľa článku 16 Nariadenia, trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Súd alebo tribunál však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré sú neúčelné alebo ktoré sú neprimeraného výšky pohľadávke.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.5.2010, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.5.2010 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.5.2010 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.5.2010 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.5.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.5.2010 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpísaním zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.5.2010 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.5.2010, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.5.2010, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.5.2010, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.5.2010 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 19.5.2010 (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby,

ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Súd po oboznámení sa so žalobou, žalobcom predloženými dôkazmi a vykonaním dôkazu oboznámením sa s obsahom exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/533/2012 dospel k záveru, že žalobcovej žalobe nemožno vyhovieť.

V súvislosti s vykonaním dokazovania oboznámením sa s obsahom exekučného spisu súd poukazuje na to, že cieľom Nariadenia nie je obmedziť súdy pri zadovážení si dôkazov potrebných pre rozhodnutie vo veci. Z článkov 8 a 9 Nariadenia vyplýva, že aj v konaniach s nízkou hodnotou sporu je zachovaná možnosť súdu vykonať potrebné dokazovanie a nariadiť pojednávanie, ak to považuje za potrebné. Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. umožňuje pritom vykonať súdu aj dôkazy, ktoré neboli navrhované účastníkmi konania, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Vykonaným dokazovaním súd dospel jednoznačne k záveru, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.5.2009 uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa osobitných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. účinných v čase uzatvorenia tejto zmluvy o úvere, ako aj spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka účinných v čase uzatvorenia tejto zmluvy o úvere. Z obsahu zmluvy je totiž zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred predchodcom žalobcu, ktorej obsah nemal žalovaný možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť, čo je základnou črtou spotrebiteľských zmlúv. Na jednej strane ako účastník zmluvy vystupoval žalovaný, ktorý nekonal pri uzavretí zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, na strane druhej vystupoval ako účastník zmluvy predchodca žalobcu, teda právnická osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Pre spotrebiteľské zmluvy je všeobecne charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci.

Pokiaľ sa týka skutočnosti uvedenej v zmluve a to, že úver bol žalovanému poskytnutý na výkon zamestnania, ide len o všeobecný údaj, z ktorého nie je zrejme, aký konkrétny súvis má poskytnutý úver s výkonom zamestnania a či žalovaný skutočne v čase uzatvorenia zmluvy konal v rámci nejakej svojej podnikateľskej činnosti. Dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy má veriteľ resp. jeho právny nástupca, pričom táto dôkazná povinnosť z jeho strany splnená nebola.

Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere uzatvorenej medzi predchodcom žalobcu a žalovaným bol konštatovaný aj vo vyššie uvedenom exekučnom konaní vedenom proti žalovanému na návrh predchodcu žalobcu a súd v tomto konaní, vzhľadom na vyššie uvedené, nemal dôvod odchyliť sa od tohto názoru exekučného súdu.

Základný právny vzťah medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovaným má teda jednoznačne spotrebiteľskú povahu a teda zmenka slúžila ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu.

Žalobca si v tomto konaní uplatnil nárok zo zmenky a nie z pohľadávky. Ním predložená zmenka obsahuje označenie, že ide o zmenku, je vyjadrená v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná, je v nej uvedený bezpodmienečný sľub zaplatiť konkrétnu peňažnú sumu, údaj zročnosti, miesto kde sa má plniť a tiež meno resp. na rad koho sa má platiť. Taktiež obsahuje dátum, miesto a podpis vystaviteľa. Zmenka teda spĺňa formálne náležitosti zmenky podľa ustanovenia § 75 zákona č. 191/1950Zb. zmenkový a šekový zákon.

Z vyššie citovaného stanoviska vyplýva, že ak vystaviteľom zmenky je spotrebiteľ, čo nepochybne bolo preukázané aj v prejednávanej veci, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená, v danom prípade zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 19.5.2010.

Následne takýto prieskum zmenky bol zakotvený do právneho poriadku aj zákonom č. 438/2015 Z.z., ktorým sa zmenil a doplnil aj zákon č. 191/1950 Sb. zmenkový a šekový v znení zákona č. 659/2007 Z.z.

a č. 492/2009 Z.z. V zmysle § 17 ods. 2 zák. 191/1950 Sb. v znení zákona č.438/2015 Z.z. v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky, sa z úradnej povinnosti prihliada na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa ods. 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v prípade tzv. spotrebiteľských zmienok povinnosťou súdu je ex offo prihliadať na námietky, ktoré by mohol vzniesť spotrebiteľ, a to aj v prípade, že sa ich sám nedovoláva. Táto povinnosť súdu je výslovne zákonom upravená, pričom vyššie citované ustanovenie má procesnoprávny charakter, lebo upravuje procesnú činnosť súdu a vzťahuje sa teda aj na konania začaté na súde pred účinnosťou novely zákona č. 438/2015 Z.z. vzhľadom na chýbajúce prechodné ustanovenia zákona č. 438/2015 Z.z. k úprave účinnej od 23.12.2015. Procesná norma odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti pôsobí na všetky živé spory prebiehajúce na súdoch, za situácie, že zákonodarca nestanovil osobitný (intertemporálny) režim.

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere je však nevyhnutné vo veci poukazujúc na článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS chrániť spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Ak teda dôjde ku kolízii zmenkového práva so spotrebiteľskými právami, musí mať prednosť ochrana práv spotrebiteľa.

Účastníci konania mali vedomosť o tom, že súd bude posudzovať nárok žalobcu uplatnený v žalobe aj z hľadiska predpisov o ochrane práv spotrebiteľa a to s poukazom na poučenie a výzvu, ktorá im bola doručená. Účastníci konania boli tiež súdom poučení v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. písomne uznesením zo dňa 27.1.2015, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu, ako aj žalovanému.

Zmenka predložená žalobcom bola vyplnená na základe Dohody o vyplnení zmenky (čl. 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru). Vzniku zmenkového vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným tak predchádzalo uzatvorenie tzv. zmenkovej zmluvy t.j. Dohody o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Dohoda o vyplnení zmenky je uvedená v článku 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Je súčasťou dlhého textu, ktorý je vyhotovený drobným a nahusteným písmom. Ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie. Spotrebiteľ má tak objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok a to nielen vzhľadom na drobné a nahustené písmo, akým sú napísané, ale aj pre komplikovanú slovnú formuláciu a množstvo zmluvných dojednaní, ktorých obsah spotrebiteľ nie je ani schopný v krátkom čase pochopiť a zväžiť. Súd má za to, že bežný spotrebiteľ ani nevie vyhodnotiť riziko, ktoré pre neho znamená podpísanie takejto Dohody o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru resp. blankozmenky a to, ako tým uľahčí vymožitelnosť pohľadávky veriteľa. Vzhľadom na uvedené Dohodu o vyplnení zmenky nemožno považovať za individuálne dojednané zmluvné ustanovenie, pretože aj keď žalovaný by mal možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy, nemohol ovplyvniť jej obsah. Zo strany žalobcu v konaní nebol preukázaný opak. Uvedená Dohoda o vyplnení zmenky pritom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pre nezohľadnenie práv spotrebiteľa a umožnenie vymáhať plnenie bez posudzovania náležitosti zmluvy o úvere v zmysle spotrebiteľských predpisov. Dohoda o vyplnení zmenky je tak poukazujúc na ustanovenie § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

V dôsledku neplatnosti Dohody o vyplnení zmenky právnomu predchodcovi žalobcu tak nevzniklo právo na vyplnenie zmenky a teda ani právo na plnenie z takejto vyplnenej zmenky. Už len z tohto dôvodu bolo nevyhnutné žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa predloženej zmenky sa zmenková suma úročí zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne, čo ročne predstavuje úrok vo výške 91,25 %. Zmenkový úrok v takejto výške súd považuje za úrok v rozpore s dobrými mravmi, keďže ide o sankčné plnenie, ktoré je v hrubom nepomere vo vzťahu k zabezpečovanej zmluvnej povinnosti. Takéto dojednanie zmenkového úroku súd považuje za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Avšak v tejto časti nad zmenkový úrok v rozsahu nad 0,06 % denne bolo konanie z dôvodu späťvzatia zastavené.

Zmenka predložená žalobcom nezohľadňuje ani skutočnosť, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.5.2010 uzavretá medzi predchodcom žalobcu a žalovaným nespĺňa všetky náležitosti uvedené § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. V zmluve o úvere nie

je uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Predmetná zmluva obsahuje len údaj splatenia úveru v 12 mesiacoch počnúc od konkrétneho dňa. Takýto údaj nemožno považovať za presnú časovú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru. Zmluva tiež neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená len celková výška splátky a nie je z nej zrejmé, aká suma z uvedenej splátky je započítaná na istinu, úroky a iné poplatky. V úverovej zmluve ďalej absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov. Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/ a k/, l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda spotrebiteľ má vrátiť len sumu skutočne poskytnutého úveru. Keďže predmetná úverová zmluva zabezpečená zmenkou predloženou žalobcom uvedené náležitosti neobsahuje, úver poskytnutý na základe tejto zmluvy je teda bezúročný a bez poplatkov. Teda ani suma vyplnená v zmenke nemala byť v žalobou uplatnenej výške.

Pokiaľ žalobca poukazuje na úpravu Dohovoru o jednotnom zmenkovom práve zo dňa 07.06.1930, súd uvádza, že text tohto Dohovoru bol Československou republikou prevzatý do zákona č. 191/1950 Sb. zákon zmenkový a šekový ktorý je v súčasnosti súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. Novelizácia čl. 1 § 17 tohto zákona zákonom č. 438/2015 Z.z. (pridané vyššie citovaný ods. 2 a 3) nezasahuje do úpravy zákona č. 191/1950 Sb. zákon zmenkový a šekový, ani ju nemení, iba upravuje podmienky uplatňovania a posudzovania kauzálnych námietok zmenkového dlžníka týkajúcich sa jeho vzťahu k pôvodnému majiteľovi zmenky pri indosovanej zmenke v tých prípadoch, keď zaviazanosť toho, kto je zo zmenky žalovaný, vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Takáto úprava nie je v rozpore s európskou legislatívou, ktorá kladie dôraz na ochranu spotrebiteľa tak ako to už bolo vyššie uvedené. Nejde o neprípustnú retroaktivitu, novelizácia nezasahuje do práv a povinností nadobudnutých pred účinnosťou novely, iba dopĺňa úpravu námietok pre prípady, keď zo zmenky je žalovaný spotrebiteľ. Napokon, s účinnosťou od 1.1.2011 je zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru zmenkou zo zákona zakázané.

Vzhľadom na všetky tieto vyššie uvádzané skutočnosti súd prihladajúc aj na námietky vedľajšieho účastníka, ktoré považoval za dôvodné žalobu v časti v ktorej konanie o nej nebolo zastavené v celosti zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, vo vzťahu k uplatnenému nároku, ktorý predstavoval sumu istiny 524,- eur, zmenkového úroku 0,25 % denne zo sumy 524,- eur od 15.3.2011 do zaplatenia, zákonného úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 524,- od 30. 5.2011 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3-tiny percenta zmenkovej sumy teda 1,75 eur výsledok konania je taký, že konanie o žalobe bolo v časti zaplatenia zmenkového úroku nad 0,06 % denne zastavené a v časti zaplatenia sumy 524,- eur vrátane ostatného príslušenstva bola žaloba zamietnutá. Žalobca v časti v ktorej bolo konanie o žalobe zastavené nepreukázal, že žaloba bola v tejto časti podaná dôvodne, a že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného v zmysle žalobného petitu po podaní žaloby na súd. Žalobca bol v tejto časti preto neúspešný. V časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá bol žalobca tiež neúspešný. Žalovaný bol tak úspešný v celom predmete konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V zmysle uvedeného by mal žalovaný ako plne úspešný účastník konania právo na náhradu trov konania. Žalovaný však počas konania návrh na náhradu trov konania neurobil, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania za rovnakých podmienok ako účastník, na strane ktorého v konaní vystupoval. Vedľajší účastník vystupoval na strane žalovaného. Žalovaný bola v konaní plne úspešný.

Vedľajšiemu účastníkovi tak patrí právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. preto mu súd priznal právo na náhradu trov potrebných na účelne uplatnenie práva proti v konaní neúspešnému žalobcovi. Tieto trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 85,80 eur, ktoré predstavuje 2x odmena po 34,86 eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (za úkony: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., 2. písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - vyjadrenie doručené súdu dňa 17.10.2014 - § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.) spolu vo výške 69,72 eur a 2x náhrada výdavkov po 8,04 eur v súvislosti s úkonmi právnej služby poskytnutými v roku 2014 podľa § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. spolu vo výške 16,08 eur. Spolu trovy právneho zastúpenia 85,80 eur.

Trovy konania je v zmysle § 149 ods.1 O.s.p. žalobca povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Stará Ľubovňa.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia